

[Lis Starcke]

stemme for det foreliggende lovforslag. Justitsministeren har været imødekommende, men ikke imødekommende nok.

Wilhelm (VS):

Jeg kan gøre det kort. De krav, VS mener må stilles til en registerlovgivning, og den hensigt, den skulle opfylde, præciserede vi ved første behandling, og disse krav og hensigter vil kun være fulgt, hvis de ændringsforslag, der er stillet af de radikale, SF, kommunisterne og retsforbundet, bliver vedtaget. Vi vil således kunne støtte alle disse ændringsforslag – nogle af dem er jo alternative, men vil så komme til afstemning, efterhånden som de andre bliver stemt ned.

Men slutresultatet, når de er stemt ned, som vi jo ved de bliver, er utilfredsstillende til trods for den smule ryg, der trods alt har været i regeringen på dette punkt. Det er efter vores opfattelse stadig væk sådan, at i denne afvejning af hensynet til den enkeltes sikkerhed og myndighedernes, statens, mulighed for at kontrollere og være effektiv har man prioriteret statens muligheder for at kontrollere og være effektiv højere end den enkeltes sikkerhed, og at resultatet derfor er klart utilfredsstillende.

Når vi kommer til tredje behandling, vil det derfor ende med, at VS direkte må stemme imod dette lovforslag. Det har også at gøre med, at der i forhold til den spredte lovgivning, der findes i forvejen på dette område, på visse områder, f. eks. med hensyn til de sociale klienter, som påvist under udvalgsarbejdet sker direkte forringelser. Vi beklager, at det bliver så dårlig en registerlov, man starter med. Jeg tror ikke meget på, at den bliver ændret med det første.

Som sagt vil VS ved tredje behandling stemme imod lovforslaget, som det, efter alt hvad vi kan bedømme i dag, kommer til at se ud til den tid.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Må jeg allerførst kvittere over for en række af ordførerne ved at sige, at også jeg har glædet mig over den meget åbne og positive holdning, der har kendetegnet samtlige partier i et ønske for at finde acceptable løsninger på en helt ny lovgivning, der stiller os over for helt nye udfordringer. Jeg finder det meget tilfredsstillende, at samtlige partier har

vist, at de er enige i, at det haster med at få gennemført en lovmæssig regulering på dette område, og jeg glæder mig over, at der synes at være bred enighed om, at sigtet med en sådan lovgivning bør være, at der ikke må kunne oprettes og anvendes registre, der kan krænke den enkelte borgers integritet, og at kun registrering, der tjener anerkendelsesværdige interesser, skal kunne finde sted.

Uenigheden – der er ingen grund til at nægte, at der på en del områder er uenighed, som det også er fremgået af ordførertalerne her ved anden behandling – består, så vidt jeg kan bedømme det, ikke først og fremmest i, hvor denne balance mellem retsbeskyttelse på den ene side og effektivitet i den offentlige og private sektor på den anden skal findes, men uenigheden synes i mange tilfælde snarere at vedrøre, hvilke fremgangsmåder der skal anvendes for at opnå den fornødne sikkerhed for, at retsbeskyttelsen ikke krænkes på dette område.

Jeg anførte i min fremsættelsestale, at jeg ville være åben over for andre løsninger på de problemer, denne lovgivning søger at løse, og jeg har da også på grundlag af drøftelserne i retsudvalget foreslået en række ændringer i de fremsatte lovforslag.

På enkelte områder har jeg ikke fundet det forsvarligt at imødekomme fremsatte ønsker. Et af de mere fundamentale forhold, der er uenighed om, er spørgsmålet om, hvilken kompetence registertilsynet skal have med hensyn til afgørelse af spørgsmålet om oprettelse af offentlige myndigheders EDB-registre. Mindretal i retsudvalget ønsker, at registertilsynet endeligt skal kunne bestemme, om offentlige myndigheder må oprette og anvende EDB-registre i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver. Retsudvalgets flertal har derimod delt regeringens opfattelse om, at væsentlige principielle hensyn taler imod at henlægge denne netop politisk prægede funktion til et uafhængigt organ uden noget politisk mandat, og at det endelige ansvar for oprettelse af sådanne registre bør påhvile en minister, der er ansvarlig over for folket.

Hertil kommer, at det er regeringens opfattelse, at registertilsynet, der efter lovforslaget i det hele er tillagt en uafhængig stilling i forhold til regeringen og den øvrige forvaltning, på denne baggrund vil kunne påvirke udviklingen på registerområdet i den offent-